

19. 10. 68

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. L 257/13

RÅDETS DIREKTIV

af 15. oktober 1968

om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer
(68/360/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968³⁾ har fastsat bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet; som følge heraf bør der fastsættes bestemmelser om afskaffelse af endnu bestående restriktioner med hensyn til at flytte og tage ophold inden for Fællesskabet svarende til de rettigheder og beføjelser, som nævnte forordning giver de enkelte medlemsstaters statsborgere, der flytter med henblik på at have lønnet beskæftigelse, og deres familiemedlemmer;

fastsættelse af bestemmelser om ophold skal i størst muligt omfang tilnærme stillingen for de øvrige medlemsstaters arbejdstagere og deres familiemedlemmer til indenlandske statsborgeres stilling;

Koordineringen af særlige bestemmelser for udlændinges indrejse og ophold, der er begrundede i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, er fastsat i det af Rådet i henhold til traktatens artikel 56, stk. 2, udstedte direktiv af 25. februar 1964⁴⁾,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

¹⁾ EFT nr. 268 af 6. 11. 1967, s. 9.

²⁾ EFT nr. 298 af 7. 12. 1967, s. 10.

³⁾ EFT nr. 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁴⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 850/64.

Artikel 1

Medlemsstaterne afskaffer i overensstemmelse med de i dette direktiv fastsatte bestemmelser restriktioner for statsborgere i medlemsstaterne og deres familiemedlemmer, der omfattes af forordning (EØF) nr. 1612/68, med hensyn til at flytte og tage ophold.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne anerkender, at de i artikel 1 nævnte statsborgere har ret til at rejse ud af deres område for at tage lønnet beskæftigelse inden for en anden medlemsstats område. Denne ret er alene afhængig af forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas. Familiemedlemmerne har samme ret som den statsborger, hvortil de er knyttede.

2. Medlemsstaterne udsteder eller forlænger i overensstemmelse med deres lovgivning til deres statsborgere identitetskort eller pas, der specielt angiver statsborgerskabet.

3. Passet skal mindst være gyldigt for samtlige medlemsstater og de gennemrejselande, som ligger umiddelbart mellem disse. Såfremt udrejse kun kan finde sted med pas, skal dette være udstedt med gyldighed i mindst fem år.

4. Medlemsstaterne kan ved de i stk. 1 nævnte statsborgeres udrejse hverken kræve udrejsevisum eller pålægge nogen anden lignende forpligtelse.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal tillade, at de i artikel 1 nævnte personer indrejser på deres område mod forevisning af et gyldigt identitetskort eller pas.

2. Ved indrejse må der ikke stilles krav om indrejsevisum eller pålægges nogen anden lignende forpligtelse; dette gælder dog ikke familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat. Medlemsstaterne skal yde disse personer enhver lettelse med henblik på at opnå de fornødne visa.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne anerkender ret til ophold inden for deres område for de i artikel 1 nævnte personer, som foreviser den i stk. 3 nævnte dokumentation.

2. For ret til ophold udstedes der en tilladelse benævnt »opholdstilladelse for statsborgere i en EØF-medlemsstat«. Denne tilladelse skal forsynes med påtegning om, at den er udstedt i henhold til forordning (EØF) nr. 1612/68 og de bestemmelser, som medlemsstaterne har udstedt i henhold til dette direktiv. Ordlyden af denne påtegning fremgår af bilaget til dette direktiv.

3. Til udstedelse af opholdstilladelse for statsborgere i en EØF-medlemsstat kan medlemsstaterne kun kræve forevist følgende:

— af arbejdstageren:

- a) den legitimation, med hvilken han er indrejst på vedkommende stats område;
- b) en erklæring fra arbejdsgiveren om ansættelse hos denne eller en arbejdsattest;

— af familiemedlemmerne:

- c) den legitimation, med hvilken de er indrejst på vedkommende stats område;
- d) en af vedkommende myndighed i hjemlandet udstedt attest, hvoraf slægtskabsforholdet fremgår;
- e) i de i artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 1612/68, nævnte tilfælde en af vedkommende myndighed i hjemlandet eller det senere opholdsland udstedt attest, hvoraf fremgår, at de forsørges af den pågældende arbejdstager eller er optaget i hans husstand i dette land.

4. Såfremt et familiemedlem ikke er statsborger i en medlemsstat, udstedes der til vedkommende et opholdsbevis med samme gyldighed som for den arbejdstager, som han er knyttet til.

Artikel 5

Opfyldelsen af de formaliteter, der kræves for at opnå opholdstilladelse, må ikke opstilles som en hindring for rettidig overholdelse af arbejdsaftaler, der er indgået af ansøgerne.

Artikel 6

1. Opholdstilladelsen

- a) skal gælde for hele den udstedende medlemsstats område;
- b) skal have gyldighed i mindst fem år regnet fra tidspunktet for udstedelsen og skal uden videre forlænges.

2. Opholdstilladelsens gyldighed berøres ikke af afbrydelser i opholdet af en varighed på ikke over seks på hinanden følgende måneder eller fravær på grund af militærtjeneste.

3. Såfremt arbejdstageren har beskæftigelse af mindst tre måneders, men højst et års varighed hos en arbejdsgiver i modtagerlandet eller for en tjenesteyders regning, udsteder modtagerlandet til vedkommende en midlertidig opholdstilladelse, hvis gyldighedsperiode kan begrænses til beskæftigelsens påregnede varighed.

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra c), skal der ligeledes udstedes en midlertidig opholdstilladelse for sæsonarbejdere, som beskæftiges i over 3 måneder. Beskæftigelsens varighed skal fremgå af de i artikel 4, stk. 3, litra b), nævnte dokumenter.

Artikel 7

1. Gyldig opholdstilladelse kan ikke fratages en arbejdstager udelukkende med den begrundelse, at han ikke længere har beskæftigelse enten som følge af midlertidig arbejdsudygtighed på grund af sygdom eller ulykke eller som følge af uforskyldt arbejdsløshed behørigt bekræftet af den kompetente arbejdsmarkedsmyndighed.

2. Opholdstilladelsens gyldighedsperiode kan ved første forlængelse begrænses, såfremt arbejdstageren uforskyldt er arbejdsløs i modtagerlandet og har været det i over tolv på hinanden følgende måneder. Forlængelsen må dog ikke være for en periode, der er kortere end tolv måneder.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne skal tillade nedennævnte personer at opholde sig inden for deres område uden meddelelse af opholdstilladelse:

- a) arbejdstagere, som har lønnet beskæftigelse af en påregnet varighed på indtil tre måneder. Under opholdet gælder den legitimation, med hvilken den pågældende er indrejst i området og en erklæring fra arbejdsgiveren med angivelse af den påregnede beskæftigelsesperiode. Arbejdsgiverens erklæring kræves dog ikke for arbejdstagere, der omfattes af Rådets direktiv af 25. februar 1964 om gennemførelse af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for mellemmandsvirksomhed inden for handel, industri og håndværk¹⁾;
- b) arbejdstagere, der er beskæftiget på en medlemsstats område, men har bopæl på en anden medlemsstats område, hvortil de som regel vender hjem dagligt eller mindst en gang ugentligt. Ved-

¹⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 869/64.

kommende myndighed i beskæftigelseslandet kan for disse arbejdstagere udstede en særlig tilladelse, der skal have gyldighed i fem år, og som kan forlænges uden videre;

c) sæsonarbejdere, såfremt de er i besiddelse af en arbejdsaftale med påtegning af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis område de begiver sig ind på for at udøve deres beskæftigelse.

2. I alle de i stk. 1 nævnte tilfælde kan vedkommende myndighed i modtagerlandet kræve, at arbejdstageren anmelder sit ophold i området.

Artikel 9

1. Udstedelse og forlængelse af de i dette direktiv nævnte opholdsdokumenter for borgere i en EØF-medlemsstat sker gratis eller mod betaling af et beløb, der ikke må overstige det gebyr, der betales af indenlandske statsborgere for udstedelse af identitetskort.

2. De i artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, litra c), nævnte visa og påtegninger meddeles gratis.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for mest muligt at forenkle formaliteter og fremgangsmåder ved fremskaffelse af de i stk. 1 nævnte dokumenter.

Artikel 10

Medlemsstaterne kan kun fravige bestemmelserne i dette direktiv, hvis det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

Artikel 11

1. Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab om arbejdstagere med en anerkendt faguddannelse inden for kul- og stålfagene, bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab om adgang til kvalificeret beskæftigelse inden for atomenergiområder eller bestemmelserne til disse traktaters gennemførelse.

2. Dette direktiv omfatter dog de i stk. 1 nævnte grupper af arbejdstagere samt deres familiemedlemmer, for så vidt der ikke er fastsat regler om deres retsstilling i de nævnte traktater eller bestemmelser.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at dette direktiv kan træde i kraft inden ni måneder efter, at det er meddelt og giver omgående Kommissionen underretning herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser foretagne ændringer, som tjener til forenkling af de formaliteter og fremgangsmåder for udstedelse af dokumenter, der endnu er nødvendige for udrejse, indrejse og ophold for arbejdstagere og deres familiemedlemmer.

Artikel 13

1. Rådets direktiv af 25. marts 1964 om afskaffelse af restriktioner vedrørende rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer¹⁾ forbliver i kraft, indtil dette direktiv er gennemført af medlemsstaterne.

2. Opholdstilladelser, der er udstedt i henhold til det i stk. 1 nævnte direktiv af 25. marts 1964, og som er gyldige ved dette direktivs gennemførelse, bevarer deres gyldighed indtil førstkomende udløbstidspunkt.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 1968.

På Rådets vegne

G. SEDATI

Formand

¹⁾ EFT nr. 62 af 17. 4. 1964, s. 981/64.

BILAG

Ordlyden af den i artikel 4, stk. 2, angivne påtegning:

»Denne opholdstilladelse er udstedt i henhold til De europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 og de til gennemførelse af Rådets direktiv af 15. oktober 1968 fastsatte bestemmelser.

I henhold til bestemmelserne i den nævnte forordning har indehaveren af denne opholdstilladelse ret til på samme vilkår som .....¹⁾ arbejdstagere til at have lønnet beskæftigelse og at udføre disse på .....¹⁾ område.«

---

¹⁾ Alt efter udstedelsesland: belgisk(e), tysk(e), fransk(e), italiensk(e), luxembourgsk(e) eller hollandsk(e).
